

युवा आदर्श

संपादक : दीपक श्रीकृष्ण शेळके

प्रस्तावित कतलखाण्याचा निर्णय रद्द!

जालना | प्रतिनिधी - संतांची भूमी आणि अहिसेचे प्रतीक असलेल्या जालना शहरात प्रस्तावित कतलखाण्याच्या उभारणीविरोधात सकल जैन समाजासह हिंदू महासभेचे प्रदेश संघटन मंत्री हिंदुर्वार्य धनसिंह सुर्यवंशी यांच्या नेतृत्वाखाली लोकक्षेप उफाळून आला. आणि बुधवार (दि. ५) रोजी या निर्णयाचिरोधात आवाज उठवत अंदेलन छेडण्याचा इशारा देण्यात आल्यानंतर पालकमंत्री पंकजाताई मुंडे यांनी जालना नसून, ते संतांची भूमी आणि अहिसेच्या तत्त्वांचा प्रचार करत आहे.

जालना हे केवळ ऐतिहासिक आणि औद्योगिकदृश्या महत्वाचे शहर नसून, ते संतांची भूमी आणि प्रस्तावित कतलखाण्याचा निर्णय रद्द करण्यात आल्याने समाज बांधवंती आनंद व्यक्त केला आहे.

जालना

हे

केवळ

ऐतिहासिक

आणि

औद्योगिकदृश्या

महत्वाचे शहर

नसून, ते

संतांची

भूमी

आणि

प्रस्तावित

कतलखाण्याचा

निर्णय

रद्द करत,

ही

बाब त्यांच्या स्वीय सहाय्यक

करणारे पवित्र तीर्थक्षेत्र

आहे.

पूर्ज गणेशलालजी महाराज यांची ही निवारणभूमी आहे तसेच आचार्य श्री विरागसागर महाराजांचे 'तीर्थस्थान' येथे स्थापित करण्यात आले. दरवर्षी हजारे श्रद्धाळू जालना येथे दर्शनासाठी येतात. अहिसा आणि जीवदेयेच्या प्रवारासाठी या भूमीने अनेमोल योगदान दिले आहे. जालन्यात अनेक गोशाळा कार्यरत असून, हजारो गायांची संगोपन येते होत आहे. अशा या पवित्र भूमीवर कतलखाणा उभारत जागे अत्यंत वेदनादारी असल्याचे जैन समाजाने स्पष्ट केले होते. प्रस्तावित कतलखाण्याचा विश्वास ठेवण्यार्थ प्रत्येक निर्णयात आक्रमक भूमिका घेतली जाने आक्रमक भूमिका घेतली जैन समाजासह जालखातील नागरिकांनी सुटकेचा निःशास टाकला आहे. सरकारच्या माधारीमुळे लोकसत्तीच्या प्रभावाची पुन्हा एकदा प्रविती आली आहे. जालना जिल्हातील अहिसाप्रिय जनेने मोठा विजय मिळवला आहे. जालना शहराच्या धार्मिक आणि सांस्कृतिक महत्वामुळे हा निर्णय फक्त एका समाजाचा नव्हता, तर संपूर्ण जनतेच्या श्रद्धेचा विषय होता. हा विजय केवळ जैन समाजाचा नसून, जीवदेयेवर निःशील निर्णयात आवाज उठवत आहे.

या निर्णयामुळे सकल

जैन समाजासह

जालखातील

नागरिकांनी

सुटकेचा

निःशास

टाकला

आहे.

पूर्ज गणेशलालजी महाराज

यांची

विराग

सागर

भूमी

आणि

जीवदेयेच्या

प्रवारासाठी

प्रत्येक

बृथवर

किमान

३००

सदस्य

करण्याचे

जैन

समाज

संघटन

स

संपादकीय पान

हँकथॉन स्पर्धेत तीन शाळांना बक्षिसे देऊन सन्मान

हिमालयाची खावली

भारतीय घटेचे शिल्पकार भारतरत्न डॉ बाबासाहेब अंबेडकर यांच्या पत्ती रमाई यांची जयंती. ७ फेब्रुवारी १८९७ रोजी माता रमाई यांचा जन्म एका गरीब कुटुंबात झाला. त्यांच्या वडिलांचे नाव थिकू धोत्रे (वलंगकर) तर आईचे नाव रुकिमणी असे होते. दाखोलजवळील वनंदगावात नदीकाठी महारपुरा वस्तीमध्ये त्या राहत होत्या. त्यांना तीन बहिणी व एक भाऊ होता. त्यांचे वडील दाखोल बंदरात माशांनी भरलेल्या टोपल्या पोहववत असत. रमाई लहान असतानाच त्यांच्या आईचे निधन झाले. काही दिवसांनी वडिलांची निधन झाले. लहान वयातच आई वडिलांचे छत्र हरपलाने कोवळ्या रमाईच्या मनावर मोठा आघात झाला. आई वडिलांचिना पोरक्या झालेल्या या भावंडाना वलंगकर काका व गोविंदरूकर मामा यांनी मुंबईला आणले. मुंबईली भायखळा मार्केटच्या चालीत ते राहू लागले. त्याच उमारास सुभेदार रामजी अंबेडकर हे आपल्या भीमरावासाठी मुलगी पाहत होते. वलंगकारांकडे लग्नाची मुलगी असल्याचे त्यांना समजले. सुभेदार रामजी अंबेडकर यांनी रमाईला पाहिले. रमाईला पाहात क्षणिच सुभेदाराने तिला आपल्या भीमरावासाठी पसंत केली. रमाई आणि भीमराव यांचा भायखळ्याच्या मार्केटमध्ये विवाह झाला. विवाहाप्रसंगी बाबासाहेबांचे वय चौपा तर रमाईचे वय नऊ वर्ष होत. त्यावेळी बाल विवाहाची प्रथा समाजात रुढ होती. लग्नात पंच पक्कांने नव्हती. झगग्ना रोषणाई नव्हती. अतिशय साध्या पद्धतीने हा विवाह पार पडला. माता रमाईला जीवनात अनेक दुःखे सहन करावी लागली. १९२३ साली बाबासाहेब लंडनला गेले. त्यावेळी रमाईली खुप वाताहत झाली. ती दुकाळाच्या कार्यकर्त्यांना त्यांचे हात पहावले नाही त्यांनी काही पैसे जमा केले व ते पैसे रमाईला देऊ केले. त्यांनी कार्यकर्त्याच्या भावनांचा आदर केला मात्र पैसे स्वीकारण्यास नग्नपणे नकार दिला. रमाई या बाबासाहेबांप्रमाणेच स्वभिमानी होत्या. माता रमाई या आयुष्यभर दुःखाशी, गरीबीशी जिद्दीने झगडत होत्या मात्र हार मानत नव्हत्या. मृत्युन्नी, दुःख, त्याच, सम जूलदारणा, काणपण, उर्दंद मानवता आणि मृत्यु यांचे सर्जनशील जवलंत प्रेरणास्थान म्हणजे माता रमाई. रमाईने अनेक दुःखे झेलाली. त्यांच्या इतके मरण कोणीही पाहिले नसेत. लहान वयातच आई वडिलांचा मृत्यु. १९२३ साली सासारांश शुभेदार रामजी अंबेडकर यांचा मृत्यु बाबासाहेबांचे मोठे बंधू आनंदराव, त्यांचा मूलगा गंगाधर, १९२६ मध्ये राजरत्न असे अनेक मृत्यु त्यांनी पाहिले पण त्या डगमगत्या नाहीत. पर्याप्त बाबासाहेब अंबेडकर परदेशात शिक्षायात गेल्यावर त्या एकट्या घर चालवत होत्या. घर चालवण्यासाठी तेणे शेण गोवऱ्या वेचल्या. बॅरिस्टर पतीची पत्ती शेण गोवऱ्या गोळा करते असे लोक नवे ठेवील म्हणून त्या पहाडे लवकर उरून शेण गोवऱ्या गोळा करत. आयुष्यभर काबाद कष्ट करून त्यांचे शरीर पोखरून गेले होते. त्यामुळे त्या आजारी पडल्या. मे १९३५ ला त्यांचा आजार विकोपाता गेला. बाबासाहेबांनी सर्व नामांकित डॉक्टरांना पाचारण केले. मात्र त्यांचे शरीर औषधोपचारांना प्रतिसाद देत नव्हते. बाबासाहेब त्यांना फळांचा ज्यूस, चहा, कॉफी पाजत. मात्र त्यांच्या त्वेतीत मुधरणा होत नव्हती. अखेर २७ मे १९३५ रोजी रमाईची प्राणज्योत मावळी. सर्व परिसर आकांतात बुडावे. बाबासाहेबांना हे दुःख पचवणे अवघड गेले. ते रमाईच्या पारिवारिशारी बसून द्वासाढा रडले. जवळ जवळ तीस वर्ष हिमालयासारख्या महाम नवाला धैयाने व प्रेमाने साथ देणारी हिमालयाची सावली सोऱ्यांने गेल्याने बाबासाहेब एकाकी पडले. हिमालयाची सावली बनलेल्या त्यागम्हरूमध्ये माता रमाई यांना जयंतीदिनी विनम्र अभिवादन!

श्याम ठाणेदार, दौँड जिल्हा पुणे, १९२२५४८२९५

सऊदी फिल्म नाईट्सने मुंबई, दिल्ली आणि हैदराबादमध्ये उडवला सिनेमटिक वादळ

भारतातील सिनेरेसिकांसाठी भविष्यातील निर्मितीच्या एक अभूतूर्व संस्कृतिक संधीवर भरभरून चर्चा झाली. पर्याप्ती ठरलेल्या सऊदी फिल्म डॉम एंटरटेनमेंटचे मनाईट्स या कार्यक्रमाने मुंबई, बैम्पद मोरानी आणि मङ्गर दिल्ली आणि हैदराबादच्या प्रेक्षकांना मोहिनी घालाली.

हे केवळ चित्रपट

दाखवण्यापुरते मर्यादित नाही,

तर दोन समृद्ध चित्रपटसूर्यीचे

एकत्रीकरण आणि

भविष्यातील नव्या कलात्मक

फीव्हर ड्रीम यांसारख्या

वाटा मोकळ्या करण्याचा हा

उत्कृष्ट सज्जांदी चित्रपटाचे

एक सुंदर प्रयत्न आहे.

विशेष शक्तीनिंग

झाली. या चित्रपटांनी

सऊदी अरेबियाच्या

उत्कृष्ट होत असलेल्या

चित्रपटसूर्यीचा एक नवा

अविष्यक्तार भारतीय

प्रेक्षकांमध्ये मंडला.

डोम एंटरटेनमेंटच्या

दाखवण्यापुरते मर्यादित नाही,

तर दोन समृद्ध चित्रपटसूर्यीचे

एकत्रीकरण आणि

भविष्यातील नव्या कलात्मक

फीव्हर ड्रीम यांसारख्या

वाटा मोकळ्या करण्याचा हा

उत्कृष्ट सज्जांदी चित्रपटाचे

एक सुंदर प्रयत्न आहे.

विशेष शक्तीनिंग

झाली. या चित्रपटांनी

सऊदी अरेबियाच्या

उत्कृष्ट होत असलेल्या

चित्रपटसूर्यीचा एक नवा

अविष्यक्तार भारतीय

प्रेक्षकांमध्ये मंडला.

डोम एंटरटेनमेंटच्या

दाखवण्यापुरते मर्यादित नाही,

तर दोन समृद्ध चित्रपटसूर्यीचे

एकत्रीकरण आणि

भविष्यातील नव्या कलात्मक

फीव्हर ड्रीम यांसारख्या

वाटा मोकळ्या करण्याचा हा

उत्कृष्ट सज्जांदी चित्रपटाचे

एक सुंदर प्रयत्न आहे.

विशेष शक्तीनिंग

झाली. या चित्रपटांनी

सऊदी अरेबियाच्या

उत्कृष्ट होत असलेल्या

चित्रपटसूर्यीचा एक नवा

अविष्यक्तार भारतीय

प्रेक्षकांमध्ये मंडला.

डोम एंटरटेनमेंटच्या

दाखवण्यापुरते मर्यादित नाही,

तर दोन समृद्ध चित्रपटसूर्यीचे

एकत्रीकरण आणि

भविष्यातील नव्या कलात्मक

फीव्हर ड्रीम यांसारख्या

वाटा मोकळ्या करण्याचा हा

उत्कृष्ट सज्जांदी चित्रपटाचे

एक सुंदर प्रयत्न आहे.

विशेष शक्तीनिंग

झाली. या चित्रपटांनी

सऊदी अरेबियाच्या

उत्कृष्ट होत असलेल्या

चित्रपटसूर्यीचा एक नवा

अविष्यक्तार भारतीय

प्रेक्षकांमध्ये मंडला.

डोम एंटरटेनमेंटच्या

दाखवण्यापुरते मर्यादित नाही,

तर दोन समृद्ध चित्रपटसूर्यीचे

एकत्रीकरण आणि

भविष्यातील नव्या कलात्मक

फीव्हर ड्रीम यांसारख्या

वाटा मोकळ्या करण्याचा हा

उत्कृष्ट सज्जांदी चित्रपटाचे

एक सुंदर प्रयत्न आहे.

